

249.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 22 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie czasu pracy dla wykonywania robót, poprzedzających produkcję lub po niej następujących w zakładach, podległych bezpośrednio Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 4 i 19 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonania robót, poprzedzających produkcję lub po niej następujących, o ile roboty te nie mogą być wykonane w innym czasie, niż bezpośrednio przed rozpoczęciem ogólnej pracy zakładu, lub bezpośrednio po jej ukończeniu, może być czas pracy osób, niezbędnych do wykonywania lub dozoru tych robót, przedłużony przed rozpoczęciem i po ukończeniu ogólnej pracy zakładu, względnie ogólnej pracy odpowiedniej zmiany pracowników, — w całości nie więcej niż o godzinę na dobę.

§ 2. Pracownicy przy urządzeniach technicznych, które nie mogą być pozostawione bez obsługi podczas ogólnych przerw w pracy zakładu, mogą podczas przerw tych pozostawać przy pracy, jeżeli ogólny czas ich pracy wskutek tego przedłuży się nie więcej, niż o jedną godzinę na dobę.

§ 3. Przedłużenie czasu pracy jednocześnie na zasadzie § 1 i 2 jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem, że czas pracy poszczególnego pracownika nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w soboty 8 godzin na dobę.

§ 4. W wypadkach przedłużenia czasu pracy, przewidzianych w § 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zarząd zakładu winien uprzednio zawiadomić obwodowego inspektora pracy, podając rodzaj robót oraz liczbę pracowników, zatrudnionych temi robotami.

Obwodowy inspektor pracy może zabronić przedłużenia czasu pracy, jeżeli charakter lub rodzaj pracy nie odpowiada warunkom, wyluszczone w niniejszym rozporządzeniu.

§ 5. Czas pracy osób, wymienionych w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, może być w wypadkach wyjątkowych przedłużony jeszcze o godzinę na dobę, pod warunkiem, że czas pracy poszczególnego pracownika nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w soboty 8 godzin na dobę. Pozwolenia udziela każdorazowo okręgowy inspektor pracy, jednakże najwyżej na okres półroczny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy,

wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, podległych bezpośrednio Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Kierownik Ministerstwa Pracy
i Opieki Społecznej: *G. Simon*

250.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 7 marca 1924 roku

w przedmiocie podwyższenia opłat pocztowych za listy, kartki pocztowe, druki, próbki towarów, papiery handlowe, przesyłki mieszane, czasopisma, paczki i przekazy obrotu wewnętrznego i z W. M. Gdańskiem oraz niektórych opłat telefonicznych za połączenie abonentów z centralą.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłoszone rozporządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16 grudnia 1923 r. w sprawie waloryzacji opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 2, poz. 11) opłaty za listy, kartki pocztowe, druki, próbki towarów, papiery handlowe, przesyłki mieszane, czasopisma, paczki i przekazy obrotu wewnętrznego i z W. M. Gdańskiem (poz. 1 a i b, 2, 3 a i b, 5, 6, 7, 8, 10 a i b i 11 a taryfy pocztowej) podwyższa się jak następuje:

- a) za list do wagi 20 gr. z 10 jed. tarf. na 14 jed. tarf. ponad 20 gr. do 250 gr. z 20 jed. tarf. na 28 jed. tarf.,
- b) kartki pocztowe pojedyncze z 6 jedn. tarf. na 8 jedn. tarf.
kartki pocztowe podwójne z 12 jedn. tarf. na 16 jed. tarf.,
- c) druki prywatne do wagi 50 gr. z 3 jed. tarf. na 4 jedn. tarf.
ponad 50 do 100 gr. z 5 jedn. tarf. na 7 jedn. tarf.
" 100 " 250 " z 10 " " 14 " " "
" 250 " 500 " z 20 " " 28 " " "
" 500 " 1000 " z 30 " " 40 " " "
druki urzędowe do wagi 500 gr. = jak za druki prywatne,
ponad 500 gr. do 2.000 gr. z 20 jedn. tarf. na 28 jedn. tarf.,
- d) próbki towarów do wagi 250 gr. z 10 jedn. tarf. na 14 jedn. tarf.,
ponad 250 gr. do 500 gr. z 20 jedn. tarf. na 28 jedn. tarf.,
- e) papiery handlowe do wagi 250 gr. z 10 jedn. tarf. na 14 jedn. tarf.,